

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Vi bede dig, evige Gud

239v

| XVIII. En Christelig klage vise/
om de Christnes forfølgelse. 1547.
Siungis lige som/ Aff Adams fald
er plat fordærff.

WJ bede dig euige Gud
Du som Freds Første kaldis/
Du hellige Herre Zebaoth/
Dine Øern vent til oss alle.
Forstaa vort klag/ thi stor wmag
Haffuer offuerhaanden fangit.
Den Antichrist alt met sin list
Er i din arffdeel gangit.

Der haffue sig til hannem forsagt
Vel mange falske Christne/
Oc haffue Affguderi opsat/
Forstørre saa met liste
Din helligdom/ dine Christne from

Monne de vndertræde.
Den Paffue saa leed/ vdi dit stæd/
Lader sig for Gud tilbede.
Din hellige Stad haffue de forstyrd
Dit Altar oc der inde/
Oc dine tro tienere myrd
Huor som de kunde dem finde/
|Dog wi allen/ en Hob saa kleen
Faa ere offuerbleffne/
Met spot oc skam/ i alle Land
Foriaget oc fordreffne.

240r

Wi ere atspredde lige som Faar
Der ingen Hyrde haffue/
Forlade baade Huss oc gaard
Ret lige som Natraffne/
Som flyer tillige oc skiuler sig
J klipper oc Stenkleffte.
Met vrede oc tratz iage de effter oss
Ret som effter Fule i lufften.

Wi løbe vdi Skoffuen om
Mand søger oss met hunde/
Oc fører oss som Lammen from
Baade fangne oc bundne.
Skylder oss fri for gendøberi/
For ketter oc oprører/
Som slacte Faar er vort vilkaar/
Som all Verdsens forfører.

Mange haffue oc i fengsel trang/
Fordærffuit met stor møde.
Andre met pine stor oc lang
Omkomme/ oc saa døde.
Wskyldelig taalmodelig
Guds helgen her paa Jorden

240v

|Maa alle tillige/ ved sorrigen slig
Saaledis forsøgte vorde.

Somme ere oc i træene hengt/
Dødet oc hugne sønder/
Lønlig oc obenbare senckt/
Mend/ Jomfruer/ oc Quinder.
De haffue frit/ oc icke skyet/
Verden vidnisbyrd giffuit/
At allene Christ gjør salig vist/
Er veyen ocsaa Liffuit.

En Jøde hoss dem æris mere/
Som dog sandheden skender
Hoss de fromme/ vdaff god lære
Sathan dem saa forblinder/
Met it falskt skin de Christne dine
Forfølge i alle Lande/
Affliffue dem/ som skelmer slem/
Dem baade myrde oc brende.

Huad Christenhed met god beskeed
Om troen monne kiende/
Det tro wi paa/ aff hiertens attraa/
Falsk Lærdom fra oss vende.
Thi Paffuens lære oc andit mere
Er icke nu hoss oss funden/
Paa en hiørnesten/ Christus allen/
Vor tro sig monne ret grunde.

241r

|Nu huiler Verden ey fordi
Er kommen slet fra sinde/
Oc dicter paa oss Løgen fri/
Alle vegne oss tuinger.
Setter oss i band/ O Herre sand
Vilt du nu der til tie?

Heffn deris Hoffmod/ dine Helgens blod
Lad for din throne opstige.

Dog maa saa gaa/ thi lige saa
Disciplerne skulle gange
J lige pine/ met Herren sin
Der selff paa Kaarssit hengde.
For hand hycklerj/ Pharisaisk surdey
Straffet/ oc gaff god lære/
Som hand sagde selff/ huo mig følge vil
Maa lige fare bære.

Huor kaastelig er dine Helgens død
For dit Ansicte blide:
Saa haffue wi i all vor nød
En god trøst at tillide/
Til dig allen/ ey nogen anden/
Ey trøst/ ey fred paa Jorden.
Huo tror paa dig skal euiglig
Aldrig til skendzel vorde.

Jngen drøffuelse er saa stor
Som oss skal fra dig vende/
|Wi bede dig effter dit Ord
Ved Christ/ som du oss sende/
Oc gaffst til trøst/ oc all vor lyst
Oc naadsens Throne at være:
Som viser oss vey/ den smalle Sti/
Som monne til liffruit bære.

Seyer/ Triumph oc herlighed/
Tacksigelse/ priss oc ære/
Være dig Herre i euighed/
Din retuished oc sande lære.
Vel benedid bliffuer altid
Dit naffn/ aff Folckit allesammen/

241v

Ved Jesum Christ/ som kommer vist
At dømme Verden/ Amen.